

**НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ ГУНП В КИЇВСЬКІЙ ОБЛАСТІ
БУЧАНСЬКЕ РАЙОННЕ УПРАВЛІННЯ ПОЛІЦІЇ**

Київська обл., Фастівський р-н, м. Боярка, вул. Хрещатик, 88

**ПОВІДОМЛЕННЯ
про зміну раніше повідомленої підозри**

м. Боярка

«07» 06. 2024 року

Заступник начальника УП – начальник СВ Бучанського РУП ГУНП в Київській області, підполковник поліції Котяш Анатолій Володимирович, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 42022112200000305 від 14.04.2022 року за ознаками злочину, передбаченого ч. 1 ст. 28 ч. 2 ст. 438 КК України та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення підозри особі у вчиненні злочину, відповідно до ст. ст. 36, 40, 42, 276, 277, 278, 279 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

ЛИТВИНЕНКО Василь Сергійович (російською – Литвиненко Василий Сергеевич), 19.03.1992 року народження, уродженець с. Ключі Ключевського району Алтайського краю рф, росіянин, громадянин рф, зареєстрований: вул. Берегова, 1 кв. 2, с. Марковка, Ключевський р-н, Алтайський край, Російська Федерація, проживає за адресою: вул. Мотострілковий проїзд, 3, с. Князе-Волконське Хабарівський район, Хабарівський край, Російська Федерація, в/ч 51460, перебуває на посаді командира роти 64 окремої мотострілкової бригади, старший лейтенант, -

про зміну підозри у відданні наказу про вчинення порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, поєднані з умисним вбивством, вчинені групою осіб без попередньої змови між собою, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 28 та ч. 2 ст. 438 КК України.

ЗМІСТ ПІДОЗРИ:

1. З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої спеціальної військової операції, що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення ЗС РФ, інших збройних формувань РФ та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

Відповідно до ст. 2, спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

2. Відповідно до ст. 48 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року (далі – ДП I), для забезпечення поваги й захисту цивільного населення та цивільних об'єктів сторони, що перебувають у конфлікті, повинні завжди розрізняти цивільне населення й комбатантів, а також цивільні й військові об'єкти та відповідно спрямовувати свої дії тільки проти військових об'єктів.

Відповідно до ч. 1 ст. 51 ДП I цивільне населення й окремі цивільні особи користуються загальним захистом від небезпек, що виникають у зв'язку з військовими операціями.

Крім того, згідно з ч. 2 ст. 51 ДП I цивільне населення як таке, а також окремі цивільні особи не повинні бути об'єктом нападів.

Також відповідно до ст. 85 ДП I перетворення цивільного населення або окремих цивільних осіб на об'єкт нападу є серйозним порушенням цього Протоколу, коли вони вчиняються навмисне на порушення відповідних положень цього Протоколу і є причиною смерті або серйозного тілесного пошкодження чи шкоди здоров'ю.

Згідно ст. 87 ДП І Високі сторони, що перебувають у конфлікті, повинні вимагати від воєнних командирів, оскільки це стосується осіб, які входять до складу підлеглих їм збройних сил, та інших підлеглих їм осіб, щоб вони не допускали порушень Женевських Конвенцій і цього Протоколу і, в разі потреби, перепиняли ці порушення та повідомляли про це компетентні власті.

3. Громадянин РФ Литвиненко Василь Сергійович, перебуваючи у військовій формі встановленого зразка, маючи вогнепальну зброю, будучи військовослужбовцем ЗС РФ, маючи військове звання «старший лейтенант», тобто будучи комбатантом у розумінні статті 44 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), з невстановлених мотивів, усвідомлюючи, що агресія проти України та її жителів організована і здійснюється представниками влади РФ та ЗС РФ, які діють в порушення вищевказаних нормативних правових актів, виконуючи злочинні накази, приймав безпосередню участь у актах збройної агресії на території України, зокрема села Липівка Бучанського району Київської області.

Приблизно з 25.02.2022 по 31.03.2022 (точну дату та час встановити не виявилось за можливе), внаслідок збройної агресії РФ територія села Липівка Бучанського району Київської області, фактично перейшла під владу армії РФ, тобто була окупована.

В окупації села Липівка Бучанського району Київської області приймало участь 64 окрема мотострілкова бригада ЗС РФ.

4. У період часу з 27.02.2022 по 30.03.2022 старший лейтенант Литвиненко Василь Сергійович, 19.03.1992 року народження, будучи військовослужбовцем ЗС РФ, перебуваючи на посаді командира роти 64 окремої мотострілкової бригади, перебуваючи на території окупованого представниками підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації села Липівка Бучанського району Київської області, користуючись своїми владними повноваженнями, віддав наказ підлеглим військовослужбовцям ЗС РФ щодо вбивства цивільної особи в с. Липівка Бучанського району Київської області.

При цьому, громадянин РФ Литвиненко В.С., перебуваючи на посаді командира роти 64 окремої мотострілкової бригади ЗС РФ, з військовим званням старший лейтенант, був обізнаний із законами та звичаями війни, передбаченими та закріпленими в положеннях міжнародного законодавства, тобто надаючи вказаний наказ, останній чітко усвідомлював його злочинність.

Фактичні обставини кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 28 та ч. 2 ст. 438 КК України, у вчиненні якого обґрунтовано підозрюється Литвиненко Василь Сергійович:

Досудовим розслідуванням встановлено, що 27.02.2022 близько 11 години, командир роти 64 окремої мотострілкової бригади зс рф Литвиненко В.С. разом із підлеглими йому військовослужбовцями зс рф проходили по вулиці Шевченка

у селі Липівка Бучанського району Київської області та помітили на подвір'ї приватного домоволодіння за адресою: вул. Шевченка, 12, с. Липівка Бучанського району Київської області громадянина України Шульгу Миколу Васильовича, який був цивільною особою та не ніс жодної загрози для військовослужбовців ЗС РФ, був без зброї та у цивільній формі одягу.

Після чого, приблизно об 11 годині того ж дня командир роти 64 окремої мотострілкової бригади ЗС РФ Литвиненко В.С., діючи умисно, маючи умисел, направлений на вчинення порушень законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, поєднаних з умисним вбивством, без попередньої змови групою осіб, перебуваючи на вулиці Шевченка в селі Липівка, Бучанського району Київської області віддав наказ нестановленим досудовим розслідуванням військовослужбовцям ЗС РФ, які перебували в його підпорядкуванні на здійснення нападу на цивільну особу.

У цей час, на виконання вказаного наказу Литвиненка В.С. нестановлені представники російських окупаційних військ РФ, перебуваючи на вул. Шевченка в с. Липівка, використовуючи стрілецьку вогнепальну автоматичну зброю в порушення вимог ст. ст. 48, 51 ДП І відкрили прицільний вогонь по цивільній особі - Шульзі Миколі Васильовичу, 02.01.1960 року народження, який перебував на подвір'ї домоволодіння за адресою: вул. Шевченка, 12, с. Липівка, Бучанського району Київської області.

В результаті злочинних дій, Шульзі Миколі Васильовичу заподіяні вогнепальні тілесні ушкодження тулуба, верхніх кінцівок.

При цьому Литвиненко В.С. усвідомлював, що Шульга М.В., є цивільною особою у розумінні ст. 50 ДП І, тобто особою, яка перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права та не повинен бути об'єктом нападів, а також що його дії можуть призвести до заподіяння смерті цивільної особи.

У зв'язку з окупацією зазначеного населеного пункту представники російських окупаційних військ РФ та встановленим режимом обмеження вільного пересування цивільного населення, Шульга М.В. був позбавлений можливості звернутись до медичних установ чи медичних працівників щодо отримання медичної допомоги та в результаті отриманих вогнепальних поранень 01.03.2022 помер на місці розстрілу.

Унаслідок вчинення нападу заподіяно смерть цивільній особі Шульги М.В.

Того ж дня, тіло Шульги М.В. переміщено цивільними особами до його будинку за адресою: вул. Шевченка, 16, с. Липівка Бучанського району Київської області.

У подальшому, 02.03.2022 приблизно об 11 годині нестановлені досудовим розслідуванням військовослужбовці ЗС РФ, здійснили постріл з великокаліберної зброї розміщеної на танку по будинку за адресою: вул. Шевченка, 16 у с. Липівка Бучанського району Київської області, в результаті чого вказаний будинок та труп Шульги М.В., що знаходився в ньому, згоріли.

Таким чином, військовослужбовець ЗС РФ Литвиненко Василь Сергійович

діючи групою осіб з іншими на цей час не встановленими представниками російських окупаційних військ, діючи в умовах міжнародного збройного конфлікту та у зв'язку з ним, своїм наказом умисно спрямував напад на цивільну особу, що не бере безпосередньої участі у воєнних діях, поєднаний з умисним вбивством, чим порушив вимоги ст. ст. 27, 31-33, 78, 79, 147 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 та ст. ст. 11, 48, 51, 52, 75, 85, 87 додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 08 червня 1977 року.

Правова кваліфікація кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється Литвиненко В.С., із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність:

ЛИТВИНЕНКО Василь Сергійович обґрунтовано підозрюється у відданні наказу про вчинення порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, поєднані з умисним вбивством, вчинені групою осіб без попередньої змови між собою, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 28 та ч. 2 ст. 438 КК України.

ЛИТВИНЕНКО В.С., РОЗ'ЯСНЕНО, ЩО ВІДПОВІДНО ДО СТ. 42 КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ ВОНА ЯК ПІДОЗРЮВАНИЙ МАЄ ПРАВО:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені Кримінальним процесуальним Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених Кримінальним процесуальним Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 КПК України;

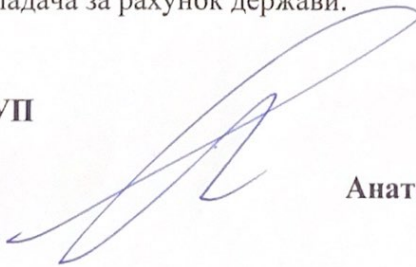
15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому КПК України;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

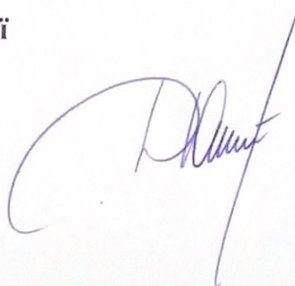
18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

**Заступник начальника УП –
начальник СВ Бучанського РУП
ГУНП в Київській області
підполковник поліції**

Анатолій КОТЯШ

ПОГОДЖЕНО
**Керівник Києво-Святошинської
окружної прокуратури
Київської області**

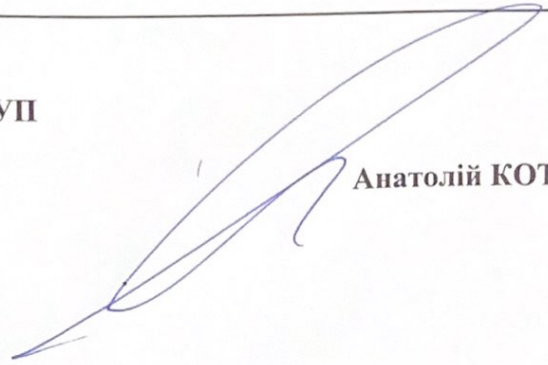
Юрій ДМИТРУНЬ

Про зміну раніше повідомленої підозри мені повідомлено, повідомлення про зміну раніше повідомленої підозри та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваної оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____ «__» год. «__» хв. «__» __ 2024 року

Захисник _____

Заступник начальника УП –
начальник СВ Бучанського РУП
ГУНП в Київській області
підполковник поліції

Анатолій КОТЯШ